

lig, at Treholdsdrift efterhaanden skulde indføres i Erhverv med uafbrudt Drift, at Kvindernes Arbejdstid i Fabrikker skulde begrænses, og dertil kommer, at Lovgivningen kan skride ind i de bevislig sundhedsfarlige Erhvervs Arbejdstid. Paa disse 3 Punkter kan man ad Lovgivningsvejen afgrænse Konfliktmulighederne. Jeg skal gaa over til at minde om, at min ærede Landstingskollega, Ludvig Bramsen, i 1901 ønskede at lovfæste visse Regler om Arbejderkontraktens Indhold, de Regler nemlig, som han mente i Virkeligheden vare vedtagne ved Sædvane og Praksis. Dette Forslag afvistes ganske vist af begge Parter, men jeg tror, at Tanken bør tages op. Naar vi om nogle faa Aar skulle revidere disse Love, her ere forelagte, haaber jeg, at man ogsaa vil optage en Del af Indholdet af Bramsens Forslag og give det Lovkraft.

Vil Hr. Formanden nu være saa elskværdig at tillade mig at fortsætte i Morgen, jeg er meget træt.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Næste Møde holdes i Morgen Tirsdag Kl. 1. med følgende Dagsorden:

1) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Oprettelse af en staaende Voldgiftsret.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Udnævnelse af en Forligsmand i Arbejdsstridigheder.

Mødet hævet Kl. 3⁵⁵.

65de Møde.

Tirsdag den 15. Februar, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af en staaende Voldgiftsret.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds har Ordet for at fortsætte sit i Gaar afbrudte Foredrag.

Birck: Det Spørgsmaal, der melder sig, er, om man ikke kunde ønske en almindelig Lov om Arbejdsforhold; som de Herrer erindre, foreslog Ludvig Bramsen i 1901 bestemte Regler om Arbejdskontraktens Indhold paa de Punkter, hvor han mente, at Coutume og Praksis havde givet en uskreven Lov. Baade Arbejdsgivere og Arbejdere afviste det imidlertid. Det vilde være heldigt, tror jeg, at vi, om ikke denne Gang, saa i hvert Fald i en nær Fremtid, fik en Lov om hele dette Forhold.

Der er mange Ting, jeg kunde ønske skulde staa i en saadan Lov, ud over det her foreslaaede. Der er en Ting, som jeg, skønt jeg ganske vist i Betænkningen ser, at Parterne have udtalt sig imod det, er en Tilhænger af, og det er, at baade Arbejdsgiver- og Arbejderforeninger skulde registreres og indsende deres Love og, idet de lade sig indregistrere, faa Anerkendelse og den særlige Retsbeskyttelse. Det er egentlig ganske ejendommeligt, at den „store“ Stat, der skulde lave saa meget, i Virkeligheden maa give blank op paa to vigtige Punkter af Samfundslivet, nemlig med Hensyn til økonomiske Foreninger som Aktie- og Andelsforeninger og overfor andre Foreninger som Fagforeninger og Arbejdsgiverforeninger. Der er noget ejendommeligt i, at første Gang, vi møde Aktieselskaber i vor Lovgivning, er under Stempeloven og senere under en Skatte-lov; ellers er Lovgivningen ganske ukendt med, at der eksisterer noget, der hedder Aktieselskaber. Paa samme Maade er Staten ukendt med de faglige Foreninger. Jeg kunde som sagt ønske, at disse Foreninger havde en Registreringspligt som i nogle Lande.

Endvidere kunde jeg ønske, at man ved særlige Regler sikrede, at en Strejke bliver Udtryk for en Klassevillie og ikke for en tilfældig Majoritet. Man kunde maaske lade Fagforeningerne som Betingelse for at blive registrerede være tvungne til at have Bestemmelser i deres Love om, at kun 21aarige kunne stemme i Spørgsmaal, der kunne medføre Strejke, at kun de, der faktisk ere i Arbejde, kunne stemme, og endvidere om kvalificeret Majoritet i visse Tilfælde. Maaske disse Bestemmelser ikke længere ere saa nødvendige, idet Centralforeningerne nu paa dette Punkt udøve en regulerende Indflydelse. Dertil kommer, at jeg gerne vilde have i disse Love Reg-